

ΑΠΟΦΑΣΗ ΥΠΪ ΑΡΙΘΜ. 1/2005 ΤΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Το Ενιαίο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών, συνήλθε σήμερα Πέμπτη, 14 Απριλίου 2005, υπό την προεδρία του προέδρου του Μηνά Παπάζογλου (προέδρου του ΔΠΣ), καθώς και με τη παρουσία των μελών α) από το ΔΠΣ των συν. Ελένης Τράϊου, Μιμής Τουφεξή, Γιώργου Δόγα, τακτικών, και του αναπληρωματικού μέλους συν. Χρήστου Γιαννακόπουλου, που αντικαθιστά το εξαιρεθέν τακτικό συν. Γιάν. Κουτζουράδη και β) από το ΠΠΣ των συν. Ιωάννη Αποστολόπουλο, Αικατερίνης Δουλγεράκη, τακτικών και των αναπληρωματικών μελών Μανώλη Καραμπατσάκη, που αντικαθιστά τον διάδικο (τακτικό μέλος) συν. Ιωάν. Στεβή, Στέφανο Αναγνώστου που αντικαθιστά το απουσιάζον τακτικό συν. Παν. Τσίρο, και Παναγιώτη Μπόσδα, που αντικαθιστά το εξαιρεθέν τακτικό συν. Παν. Βενάρδο, καθώς και της γραμματέως Μαρίας Χριστοφοράτου, προκειμένου να κρίνει την υπΪ αριθμ. πρωτ. 783/27.07.04 έφεση που έχει ασκήσει ο συν. Ιωάννης Στεβής κατά της υπΪ αριθμ. 5/2004 αποφάσεως του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, που έκανε δεκτή την υπΪ αριθμ. πρωτ. 681/03.12.03 έγκληση της συν. Νεοφύτας Κορίδη εναντίον του και του επέβαλε ποινή προσωρινής διαγραφής ενός έτους.

Για την συγκρότηση του ΕΠΣ -που για πρώτη φορά από τη θεσμοθέτησή του συνέρχεται ως δικαιοδοτικό όργανο για δευτεροβάθμια κρίση- ελήφθησαν υπόψη το άρθρο 19, παρ. 4 του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ, που ορίζει ότι: «Σε δεύτερο βαθμό οι υποθέσεις αυτές εκδικάζονται από τα δύο Πειθαρχικά Συμβούλια που συνέρχονται μαζί. Ϊστο ενιαίο αυτό όργανο δεν παίρνει μέρος το μέλος του Πειθαρχικού Συμβουλίου που εναντίον του στρέφεται η κατηγορία.

Πρόεδρος του Ενιαίου Πειθαρχικού Οργάνου είναι ο πρόεδρος του

Δευτεροβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου ή, αν αυτός κωλύεται, ο πρόεδρος του Πρωτοβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου», καθώς και το άρθρο 18, παρ. 6 που ορίζει ότι: «Για την εξαίρεση των μελών των ΠΣ ισχύουν τα ίδια με τους δικαστές, όπως ορίζουν τα άρθρα 52 και επόμενα της Πολιτικής Δικονομίας».

Πριν αρχίσει η εξέταση της υπόθεσης κατετέθησαν η υπ□ αριθμ. πρωτ. 52/11.10.04 αίτηση εξαιρέσεως του εκκαλούντος συν. Ιωάν. Στεβή για τον πρόεδρο του ΕΠΣ (και πρόεδρο του ΔΠΣ) συν. Μηνά Παπάζογλου και τα μέλη του ΕΠΣ (από το ΔΠΣ) συν. Ε.Τ., Μ.Τ. και Γ.Κ., η υπ□ αριθμ. πρωτ. 54/11.10.04 αίτηση εξαιρέσεως του ιδίου για το αναπληρωματικό μέλος του ΕΠΣ (από το ΔΠΣ) συν. Γ.Τ. και η υπ□ αριθμ. πρωτ. 53/11.10.04 αίτηση εξαιρέσεως του ιδίου για το αναπληρωματικό μέλος του ΕΠΣ (από το ΠΠΣ) συν. Ε.Α. Επίσης, από την πλευρά της εφεσιβλήτου κατετέθη η υπ□ αριθμ. πρωτ. 57/13.10.04 αίτηση εξαίρεσης για τα τακτικά μέλη του ΕΠΣ (από το ΠΠΣ) συν. Π.Τ. και Π.Β.

Ο πρόεδρος του ΕΠΣ (πρόεδρος του ΔΠΣ) συν. Μηνάς Παπάζογλου αφότου έλαβε γνώση (12.10.04) της ως άνω αιτήσεως εξαιρέσεως για το πρόσωπό του απείχε από κάθε ενέργεια, όπως επιβάλλει το άρθρο 58, Κ.Πολ.Δικ., αφού ενημέρωσε σχετικά τον νόμιμο αντικαταστάτη του πρόεδρο του ΠΠΣ, συν. Ιωάν. Αποστολόπουλο, που ανέλαβε τα καθήκοντα του προέδρου του ΕΠΣ, όπως προβλέπει το άρθρο 19, παρ. 4 του Καταστατικού.

Ο πρόεδρος του ΕΠΣ συν. Ιωάν. Αποστολόπουλος, κατά τα προβλεπόμενα από τα άρθρα 52 και 56 Κ.Πολ.Δ., κατέθεσε την υπ□ αριθμ. πρωτ. 58/13.10.04 αίτηση εξαιρέσεως για το αναπληρωματικό μέλος του ΠΠΣ συν. Π.Τ.

Κατά την εναρκτήρια ημερομηνία συζήτησης της υπόθεσης (14.10.04) πριν αρχίσει η συνεδρίαση, προέβη σε δήλωση αυτοεξαίρεσης το τακτικό μέλος του ΔΠΣ συν. Γ.Δ. Ο πρόεδρος κάλεσε τόσο τον συν. Γ.Δ., όσο και τον συν. Γ.Τ., να ασκούν κανονικά τα καθήκοντά τους, καθώς βάσει του άρθρου 53 Κ.Πολ.Δ. δεν είναι επιτρεπτή αίτηση εξαίρεσής τους, ακόμη και αν υπάρχει βάσιμος λόγος. Και τούτο, αφού τα εναπομένοντα μέλη

μετά τις προηγηθείσες αιτήσεις εξαιρέσεως για το ΔΠΣ είναι μόνο τρία αναπληρωματικά, ενώ είναι απαραίτητος ο αριθμός πέντε μελών από το ΔΠΣ (όπως και από το ΠΠΣ) για την συγκρότηση του ΕΠΣ.

Λίγο μετά την έναρξη της συνεδρίασης ο εκκαλών συν. Ιωάν. Στεβής κατέθεσε την υπ□ αριθμ. πρωτ. 60/14.10.04 αίτηση εξαίρεσης για τον πρόεδρο του ΕΠΣ συν. Ιωάν. Αποστολόπουλο. Ο πρόεδρος δήλωσε ότι θα συνεχίσει να ασκεί τα καθήκοντά του επειδή η αίτηση προσκρούει στο άρθρο 53 του Κ.Πολ.Δ. και δεν είναι επιτρεπτή, καθώς έχει ήδη ζητηθεί η εξαίρεση τεσσάρων μελών του ΠΠΣ, ενώ αποκλείεται και ο εκκαλών που είναι μέλος του ΠΠΣ, βάσει του άρθρου 19, παρ. 4 του Καταστατικού. Ως εκ τούτου, αφού τα μέλη που απομένουν είναι μόνο πέντε, όσα δηλαδή απαιτούνται από το ΠΠΣ για την συγκρότηση του ΕΠΣ, αυτά αναγκαστικά μετέχουν στην διαδικασία και οποιαδήποτε νέα αίτηση εξαιρέσεως είναι απαράδεκτη. Η εξέταση των αιτήσεων εξαιρέσεως ανεβλήθη λόγω ελλείψεως απαρτίας.

Το ΕΠΣ συνεκλήθη και πάλι για τις 14.10.04 οπότε και πάλι η συζήτηση ανεβλήθη, λόγω ελλείψεως απαρτίας. Επειδή διεφαίνετο αδυναμία εξασφαλίσεως απαρτίας και υπήρχε κίνδυνος εκ της αναβολής να παραγραφεί η υπόθεση, ο πρόεδρος κάλεσε τα υπό εξαίρεση μέλη να προσέλθουν σε νέα συνεδρίαση, ώστε να δοθεί τρίμηνη παράταση κατά το άρθρο 18, παρ. 11 του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ. Η πρόσκληση έγινε με βάση το άρθρο 58, παρ. 2, εδ. 3 Κ.Πολ.Δ. που ορίζει: «□ Ο εξαιρούμενος, από τότε που θα του ανακοινωθεί ότι έχει υποβληθεί η αίτηση, οφείλει να απέχει από κάθε ενέργεια, εκτός αν προκύπτει κίνδυνος από την αναβολή».

Το ΕΠΣ στη συνέχεια συνήλθε εκ νέου αυθημερόν (14.10.04) με τη συμμετοχή κατά τα ως άνω υπό εξαίρεση μελών, και αφού εξασφάλισε την απαραίτητη απαρτία, αποφάσισε ομόφωνα να παρατείνει την προθεσμία για περαίωση της υπό εξέταση υπόθεσης για ένα ακόμη τρίμηνο.

Το ΕΠΣ συνεκλήθη εκ νέου για τις 20.10.04 προς εξέταση των αιτήσεων εξαιρέσεως, αλλά η συζήτηση ανεβλήθη εκ νέου, λόγω

ελλείψεως απαρτίας, καθώς δεν προσήλθαν τα αναπληρωματικά μέλη του ΔΠΣ συν. Γ.Τ. και Σ.Φ.

Στις 22.10.04 (αρ. πρωτ. 807/22.10.04) υπέβαλε την παραίτησή του το αναπλ. μέλος του ΔΠΣ συν. Δ.Κ., προκειμένου να θέσει υποψηφιότητα για το Μικτό Συμβούλιο. Μετά την εξέλιξη αυτή καθίστατο απαράδεκτη κατά το άρθρο 53 Κ.Πολ.Δ. η υπ□ αριθμ. 52/11.10.04 αίτηση του εκκαλούντος αφού μετά την ως άνω παραίτηση ο αριθμός των απομενοντων μελών του ΔΠΣ περιοριζόταν σε τέσσερα αντί του απαιτούμενου αριθμού των πέντε. Ως εκ τούτου, τα τέσσερα μέλη που αφορούσε η υπ□ αριθμ. πρωτ. 52/11.10.04 αρχική αίτηση εξαιρέσεως όφειλαν να ασκήσουν τα καθήκοντά τους.

Στην υπ□ αριθμ. 10/17.11.04 συνεδρίαση του ΕΠΣ που έγινε υπό την προεδρία του προέδρου του ΠΠΣ (λόγω ασθενείας του προέδρου του ΔΠΣ), κατά το άρθρο 19, παρ. 4 του Καταστατικού συζητήθηκαν οι αιτήσεις εξαιρέσεως που κατά το άρθρο 53 Κ.Πολ.Δ. είναι απαράδεκτες.

Το ΕΠΣ έλαβε υπόψη του τις σχετικές θέσεις της νομολογίας και επιστημονικής θεωρίας και απεφάνθη με βάση και την από 17.11.04 εισήγηση του προέδρου συν. Ιωάν. Αποστολόπουλου ως εξής:

Το άρθρο 52 Κ.Πολ.Δ. στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 18, παρ. 6 του Καταστατικού ορίζει λόγους εξαιρέσεως των μελών των δικαιοδοτικών οργάνων, ώστε να διασφαλίζεται η αντικειμενική κρίση.

Η δυνατότητα, όμως, αυτή δεν είναι απεριόριστη αλλά περιορίζεται από το άρθρο 53 Κ.Πολ.Δ. που ορίζει ότι δεν επιτρέπεται και είναι απαράδεκτη αίτηση για εξαίρεση όλων των μελών του Αρείου Πάγου κλπ ή τόσων μελών ώστε με τον αριθμό που απομένει να μην είναι δυνατή η νόμιμη συγκρότηση του δικαστηρίου αυτού.

Το άρθρο αυτό, στο οποίο επίσης κατά τα ως άνω, παραπέμπει το Καταστατικό, έχει εφαρμογή και στα Πειθαρχικά Συμβούλια της ΕΣΗΕΑ. Η διάταξη αυτή δεν καθιερώνει κατά κυριολεξίαν απαράδεκτον, αλλά δικονομικώς αβάσιμον και αποβλέπει στην

αποτροπή της αρνησιδικίας και αφορά όχι μόνο την αίτηση εξαιρέσεως αλλά και την υπό των δικαστών δήλωση κωλύματος, όπως τονίζεται από τον καθηγητή Κ. Μπέη στο βιβλίο του Κ.Πολ. Δ. τόμος πρώτος, σελ. 305.

Ομοίως ο εφέτης (και αργότερα αρεοπαγίτης) Β. Βαθρακοκοίλης στο βιβλίο του Κ.Πολ.Δ. τόμος πρώτος, σελ. 329, υπογραμμίζει πως η διάταξη αυτή ετέθη «□ από λόγους ανάγκης διασφάλισης της απονομής του δικαίου και αποτροπής αρνησιδικίας□». Και η σχετική αίτηση «□ είναι απαράδεκτη γιατί αποτελεί μέσο αποκλεισμού της δικαιοδοσίας των δικαστηρίων με επακόλουθο την αδυναμία εκδίκασης της υπόθεσης□».

Επίσης, ο δικονομολόγος δικηγόρος Τ. Οικονομόπουλος στο βιβλίο του Εγχειρίδιο Πολιτικής Δικονομίας, τόμος πρώτος, σελ. 166, τονίζει ότι το απαράδεκτον που καθιερώνεται ισχύει όχι μόνο όταν υποβάλλεται αίτηση εξαιρέσεως, αλλά και για την περίπτωση δήλωσης αυτοεξαιρέσεως.

Συνεπώς, κάθε αίτηση εξαίρεσης ή δήλωση αυτοεξαίρεσης που με βάση το άρθρο 53 δεν επιτρέπεται, ουσιαστικά αντιμετωπίζεται ως μη γενόμενη και το μέλος του δικαιοδοτικού οργάνου που αφορά έχει υποχρέωση να συνεχίσει αδιάλειπτα την άσκηση των καθηκόντων του.

Το άρθρο 18, παρ. 2 και 3 του Καταστατικού προβλέπει ότι για την συγκρότηση τόσο του Πρωτοβαθμίου όσο και του Δευτεροβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου απαιτούνται πέντε μέλη, από τα οποία ένα τακτικό. Κατ' αναλογίαν για την συγκρότηση του Ενιαίου Πειθαρχικού Συμβουλίου που κατά το άρθρο 19, παρ. 4 αποτελείται από τα δύο ως άνω Πειθαρχικά Συμβούλια, απαιτούνται δέκα μέλη, πέντε από το Πρωτοβάθμιο και πέντε από το Δευτεροβάθμιο.

Στην εκδικαζόμενη έφεση του συν. Ι. Στεβή κατά της υπ' αριθμ. 5/2004 αποφάσεως του ΔΠΣ επί της υπ' αριθμ. πρωτ. 681/03.12.03 εγκλήσεως της συν. Νεοφύτας Κορίδη, έχουν υποβληθεί κατά σειρά οι ακόλουθες αιτήσεις εξαιρέσεως:

1. Υπ' αριθμ. 52/11.10.04 αίτηση Ι. Στεβή για τον πρόεδρο του ΔΠΣ συν. Μ.Π. και τα μέλη συν. Ε.Τ., Μ.Τ. και Γ.Κ.
2. Υπ' αριθμ. 53/11.10.04 αίτηση Ι. Στεβή για το μέλος του ΠΠΣ συν. Ε.Α.

3. Υπ□ αριθμ. 54/11.10.04 αίτηση Ι. Στεβή για το μέλος του ΔΠΣ συν. Γ.Τ.
4. Υπ□ αριθμ. 57/13.10.04 αίτηση Ν. Κορίδη για τα μέλη του ΠΠΣ Π.Τ. και Π.Β.
5. Υπ□ αριθμ. 58/13.10.04 αίτηση προεδρεύοντος για το μέλος του ΠΠΣ Π.Τ.
6. Δήλωση αυτοεξαίρεσης του μέλους του ΔΠΣ Γ.Δ. ενώπιον του Συμβουλίου (14.10.04).
7. Υπ□ αριθμ. 60/14.10.04 αίτηση Ι. Στεβή για τον πρόεδρο του ΠΠΣ Ι.Α.

Τα μέλη του ΔΠΣ τακτικά και αναπληρωματικά είναι οκτώ, μετά την από 24.07.03 παραίτηση του τακτικού μέλους συν. Ι.Β και την υπ□ αριθμ. πρωτ. 807/22.10.04 παραίτηση του αναπληρωματικού μέλους Δ.Κ.

Οι σχετικές αιτήσεις εξαιρέσεως υπ□ αριθμ. πρωτ. 52 και υπ□ αριθμ. 53, καθώς και η από 14.10.04 δήλωση αυτοεξαίρεσεως αφορούν συνολικά έξι μέλη, με αποτέλεσμα ο αριθμός των μελών του ΔΠΣ που απομένουν να μην επαρκεί για την συγκρότηση του ΕΠΣ. Ως εκ τούτου, είναι απαράδεκτη η δήλωση αυτοεξαίρεσης του συν. Γ.Δ., βάσει του άρθρου 53 Κ.Πολ.Δ., καθώς και η αίτηση του εφεισιβάλλοντος Ιωάν. Στεβή για την εξαίρεση του συν. Γ.Τ. με βάση την ίδια διάταξη.

Ο συν. Γ.Τ. που εξ αρχής ενημερώθηκε από τον προεδρεύοντα συν. Ι. Αποστολόπουλο ότι η αίτησή του είναι απαράδεκτη και ως εκ τούτου, δικαιούται αλλά και οφείλει να ασκεί τα καθήκοντά του αδιάλειπτα δεν προσήλθε στις μέχρι τώρα τρεις συνεδριάσεις, με αποτέλεσμα να μην εξασφαλίζεται απαρτία. Η άποψή του είναι ότι δεν δικαιούται να συμμετέχει μέχρι να κριθεί η αίτηση εξαίρεσης που τον αφορά. Κατέθεσε δε σχετικά την υπ□ αριθμ. πρωτ. 68/27.10.04 δήλωσή του προς το ΕΠΣ. Η στάση του αυτή προφανώς υπαγορεύεται από λόγους ευαισθησίας, πλην όμως το άρθρο 53 του Κ.Πολ.Δ. δεν αφήνει ανάλογα περιθώρια. Τα μέλη των δικαιοδοτικών οργάνων για τα οποία υποβάλλονται μη επιτρεπτές κατά το άρθρο 53 αιτήσεις εξαιρέσεως μετέχουν κανονικά στις συνεδριάσεις. Αν γινόταν δεκτό το αντίθετο τότε ο κάθε εγκαλούμενος θα ζητούσε την εξαίρεση ολόκληρου του Π.Σ. και δεν θα υπήρχε δυνατότητα εκδίκασης των υποθέσεων. Δηλαδή,

θα προέκυπτε αρνησιδικία

Επειδή ο απαιτούμενος αριθμός των πέντε μελών δεν καλύπτεται, είναι απαράδεκτη και η αίτηση του συν. Στεβή για την εξαίρεση των συν. Μ.Π., Ε.Τ., Μ.Τ. και Γ.Κ. θα πρέπει να τονισθεί ότι δεν είναι δυνατή η μερική απόρριψη της αιτήσεως για όσα μέλη απαιτούνται για την συγκρότηση του δικαιοδοτικού οργάνου, αλλά όπως προβλέπει το άρθρο 53 απορρίπτεται συνολικά. Στην περίπτωση, όμως, που υπάρχουν λόγοι εξαίρεσης για τα πέραν του απαιτούμενου αριθμού μέλη ακολουθείται η αυτεπάγγελτη διαδικασία.

Τα μέλη του ΠΠΣ είναι δέκα. Με βάση το άρθρο 19, παρ. 4 αποκλείεται της συμμετοχής ο εφεσιβάλων συν. Ι. Στεβής που αποτελεί μέλος του ΠΠΣ. Οι αιτήσεις εξαιρέσεως αφορούν πέντε μέλη και ο αριθμός των απομενόντων τεσσάρων μελών δεν επαρκεί για την συγκρότηση του Συμβουλίου. Ως εκ τούτου, η τελευταία υποβληθείσα αίτηση του συν. Ι. Στεβή για εξαίρεση του προεδρεύοντος Ι. Αποστολόπουλου, είναι απαράδεκτη κατά τα ως άνω, βάσει του άρθρου 53 του Κ.Πολ.Δ.

Η πρακτική εφαρμογή του άρθρου 53 ως προς την διαδικασία, πέρα από την επιστημονική θεωρία, καταδεικνύεται με την υπ[] αριθμ. 1927/82 σχετική απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου Επικρατείας (Νο.Β. τομ. 32, σελ. 1792). Δηλαδή, το δικαιοδοτικό όργανο συνεδριάζει με τη συμμετοχή των μελών που αφορά η μη επιτρεπτή αίτηση εξαιρέσεως και την απορρίπτει ως απαράδεκτη.

Κατόπιν αυτών, το ΕΠΣ έκρινε ως απαράδεκτες βάσει του άρθρου 53 Κ.Πολ.Δ. τις ακόλουθες αιτήσεις εξαιρέσεως:

- α) Την από 14.10.04 δήλωση αυτοεξαίρεσης του συν. Γ.Δ.
- β) Την από 11.10.04 αίτηση εξαίρεσης του συν. Γ.Τ.
- γ) Την από 11.10.04 αίτηση εξαίρεσης των μελών Μ.Π., Ε.Τ., Μ.Τ., Γ.Κ.
- δ) Την από 14.10.04 αίτηση εξαίρεσης του προεδρεύοντος Ι.Α.

Τέλος, μετά την διαπίστωση ότι δύο αναπληρωματικά μέλη δεν προσέρχονται στις συνεδριάσεις, καίτοι καλούνται, και για την δυνατότητα συγκρότησης δικαιοδοτικού οργάνου εξετάζεται όχι το

αριθμητικό αλλά το αντικειμενικό κριτήριο, από τα εναπομένοντα έξι μέλη μόνο για ένα μπορεί να υπάρξει αίτημα εξαίρεσης.

Επειδή όμως και για τα πέντε τακτικά μέλη από το ΔΠΣ υπήρχε ο ίδιος λόγος εξαίρεσης, ο πρόεδρος του ΕΠΣ (πρόεδρος του ΠΠΣ) με αντικειμενικό κριτήριο την αντίστροφη σειρά εκλογής, διατύπωσε αίτημα εξαίρεσης του συν. Γ.Κ., τακτικού μέλους, βάσει του άρθρου 52, παρ. 1, εδ. ε[] Κ.Πολ.Δ..

Για την απόφαση που απέρριψε ως απαράδεκτες τις ως άνω αιτήσεις εξαίρεσεως ενημερώθηκαν εγγράφως οι διάδικοι.

Το ΕΠΣ συνήλθε στις 07.12.04 υπό την προεδρία του προέδρου του ΔΠΣ Μηνά Παπάζογλου, για την συζήτηση των λοιπών αιτήσεων εξαίρεσεως. Έκανε δεκτές τις υπ[] αριθμ. πρωτ. 58/13.10.04 και την από 17.11.04 αιτήσεις με την αυτεπάγγελτη διαδικασία, αφού κατά το άρθρο 56 Κ.Πολ.Δ. άκουσε προηγουμένως τα υπό εξαίρεση μέλη. Επίσης, μετά από ακρόαση των υπό εξαίρεση μελών, αλλά και των διαδίκων κατά το άρθρο 58, παρ. 2 Κ.Πολ.Δ. έκανε δεκτή την υπ[] αριθμ. πρωτ. 53/11.10.04 αίτηση του εκκαλούντος συν. Ιωάν. Στεβή και επίσης εδέχθη μερικώς την υπ[] αριθμ. πρωτ. 57/13.10.04 αίτηση της εφεσιβλήτου συν. Κορίδη ως προς το μέλος του ΠΠΣ συν. Π.Β., ενώ αντίθετα την απέρριψε ως προς το μέλος του ΠΠΣ συν. Π.Τ. Οι διάδικοι αφού ενημερώθηκαν από την Γραμματεία για τις αποφάσεις του ΕΠΣ επί των αιτήσεων εξαίρεσεως, εκλήθησαν να προτείνουν μάρτυρες προς εξέταση.

Στις 03.02.05 προσήλθε ο μάρτυρας της εγκαλούσας, συν. Τζώρτζης Ρούσσοις, (μέλος του Μικτού Συμβουλίου της ΕΣΗΕΑ) ο οποίος, μεταξύ άλλων, κατέθεσε τα εξής:

«Το Σεπτέμβριο του 2003 ξεκίνησαν κάποιες ανακατατάξεις στην εφημ. «Κέρδος», στην οποία ήμουν συνδικαλιστικός εκπρόσωπος. Συνεπεία των αλλαγών, επιβλήθηκαν κάποιες αλλαγές σε συναδέλφους, μια εκ των οποίων ήταν της κας. Κορίδη. Η κα. Κορίδη αντέδρασε στην αλλαγή της εργασιακής της σχέσης, ότι συνιστά βλαπτική μεταβολή. Αυτό αναγραφόταν σε εξώδικο που απέστειλε στην εφημερίδα. Η απάντηση της εφημερίδας ήταν επίσης με εξώδικο, στο οποίο αναφερόταν ότι λόγω ανεπάρκειας της συναδέλφου της αφαιρούσαν τα ρεπορτάζ των υπουργείων

Γεωργίας, Μεταφορών και Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και για να μην την διώξουν της έδωσαν την κάλυψη κάποιων επιχειρηματικών τομέων, διάσπαρτων και χωρίς καμία συνάφεια μεταξύ τους.

Αυτό, όμως, που προκάλεσε μεγάλες αντιδράσεις ήταν το γεγονός ότι αναφερόταν ονομαστικά στον πρώην αρχισυντάκτη οικονομικού Λάμπρο Καραγιώργο και στον νυν αρχισυντάκτη Γιάννη Στεβή, οι οποίοι επιβεβαίωναν την ανεπάρκεια της κας. Κορίδη. Η κα. Κορίδη μου ζήτησε να συζητήσουμε με τους δύο συναδέλφους, για να τους θέσει προ των ευθυνών τους. Πράγματι, συζητήσαμε πρώτα με τον κ. Καραγιώργο, ο οποίος αφού εξέφρασε την έκπληξή του για την αναγραφή του ονόματός του, δήλωσε ρητά ότι δεν έχει ποτέ αναφερθεί σε ανεπάρκεια της κας. Κορίδη□

□Αμέσως μετά την συνάντηση με τον κ. Καραγιώργο, μεταβήκαμε στο γραφείο του κ. Στεβή, όπου η κα. Κορίδη ζήτησε από τον κ. Στεβή να της πει γιατί αναφερόταν το όνομά του στο εξώδικο□

□Η κα. Κορίδη, επιπροσθέτως, επικαλέσθηκε του δικαιώματός της να προσφύγει στα Πειθαρχικά Όργανα της Ένωσής μας. Η αντίδραση του κ. Στεβή ήταν προδήλως οργισμένη και συγκεκριμένα σηκώθηκε, χτύπησε το χέρι στο τραπέζι και με απειλητικό τόνο, ζήτησε από την κα. Κορίδη να μην τον εκβιάζει, λέγοντας ταυτόχρονα ότι δεν γνωρίζει τίποτε για το περιεχόμενο του εξωδίκου, αλλά παράλληλα, χωρίς να προβαίνει και σε κάποια δήλωση ότι δεν έχει προβεί στην δυσμενή κρίση της εργασίας της συναδέλφου.

Είναι δε χαρακτηριστικό σε συζήτηση που είχα με τον διευθυντή της εφημερίδας, μου ελέγχθη ότι ο κ. Στεβής άσκησε βέτο για την παραμονή της συναδέλφου, τουλάχιστον στο ρεπορτάζ του υπουργείου Γεωργίας.

Επιπροσθέτως, θέλω να καταθέσω ότι εκείνη την περίοδο το κλίμα που είχε δημιουργηθεί με ευθύνη της διευθυντικής ομάδας, ήταν ψυχροπολεμικό, καθώς δεν της έβαζαν το όνομα στα ρεπορτάζ που έκανε, ενώ επίσης κατεγράφησαν περιπτώσεις όπου ο κ. Στεβής πήρε πληροφορίες από τα κείμενά της και έγραψε ο ίδιος παραπολιτικά, χρησιμοποιώντας τα αρχικά του και κάποια ψευδή αρχικά□».

Στις 09.02.05 προσήλθε η μάρτυρας της εγκαλούσας, συν. Σοφία Βούλτεψη (βουλευτής) η οποία, μεταξύ άλλων, κατέθεσε τα εξής: «Η συν. Φώφη Κορίδη με είχε από καιρό ενημερώσει ότι αντιμετωπίζει προβλήματα μείωσης της επαγγελματικής και προσωπικής της υπόστασης, που καθιστούσαν την εργασία της στην εφημερίδα προβληματική και βλαπτική. Πέραν αυτού, εμμένω στην άποψή μου ότι τα εκλεγμένα μέλη του Σωματείου μας και ιδιαιτέρως ενός Οργάνου αυξημένου κύρους και ευθύνης, όπως είναι το ΠΣ., πρέπει πρώτα να εφαρμόζουν οι ίδιοι τις αρχές της δεοντολογίας□

□Ως προς αυτή καθ' αυτή την υπόθεση, πιστεύω ότι το θέμα θα είχε λήξει, αν ο συνάδελφος είχε αντιδράσει στην εμπλοκή του ονόματός του, όσον αφορά στο εξώδικο της εργοδοσίας.

□Όπως επανειλημμένα η ίδια η εγκαλούσα μου είχε αναφέρει σε άσχημη ψυχολογική κατάσταση, η όλη συμπεριφορά του συν. Στεβή, ήταν απαράδεκτη απέναντί της και ο ίδιος συνέπραττε με την εργοδοσία για την επαγγελματική της μείωση και υποβάθμιση.

Μου έχει δημιουργηθεί η εντύπωση εδώ και καιρό ότι η συμπεριφορά του εγκαλουμένου, εκδηλώνεται με τα χαρακτηριστικά βεντέτας, με την παραγνώριση ουσιαστικών αρχών που διέπουν την επαγγελματική, αλλά και ανθρώπινη συμπεριφορά□».

Στις 17.02.05 προσήλθε ο μάρτυρας της εγκαλούσας, συν. Παναγιώτης Ράμμος, (Β□ Αντιπρόεδρος του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ) ο οποίος, μεταξύ άλλων, κατέθεσε τα εξής:

«Η συν. Κορίδη αντιμετώπισε πρόβλημα βλαπτικών μειωτικών αλλαγών από το Σεπτέμβρη του 2003, αν θυμάμαι καλά, όταν δημιουργήθηκε γενικότερο πρόβλημα απολύσεων και αλλαγών στην εφημ. «Κέρδος» που είχαν ως αποτέλεσμα την κήρυξη δύο 24ωρων απεργίας από το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ□

□Προσωπικά μου προκάλεσε έκπληξη η προσφυγή στο ΠΣ. του συν. Στεβή εναντίον της κας. Κορίδη, όταν περιμέναμε όλοι μας από τον κ. Στεβή να διαψεύσει πρώτα και κύρια ενώπιον των συναδέλφων που εργάζονται στην εφημερίδα και κατά δεύτερο λόγο στην ΕΣΗΕΑ με όποιον τρόπο ο ίδιος θα έβρισκε πρόσφορο τα όσα εναντίον της συν. Κορίδη, αναφέρονται στο εξώδικο της εταιρείας και αποδίδονται στον ίδιο και επωνύμως□

□Εξ όσων γνωρίζω συζητώντας με τον εκπρόσωπο των εργαζομένων Τζ. Ρούσσο, όσο και με άλλους συναδέλφους, ο μεν συν. Καραγιώργος το όνομα του οποίου επικαλείται η εταιρεία στο εξώδικο, έκανε γνωστή σ□ όλους την έντονη διαμαρτυρία του γι□ αυτό το γεγονός, σε αντίθεση με τον συν. Στεβή, που δεν ξεκαθάρισε ως όφειλε την θέση του□».

Στις 03.03.05 προσήλθε η μάρτυρας του εφεσιβάλλοντος, συν. Κατερίνα Μπούρα, (αρχισυντάκτρια εφημ. «Κέρδος») η οποία κατέθεσε, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

«Όλη αυτή η ιστορία ξεκίνησε από την απάντηση της επιχείρησης στο εξώδικο της κας. Κορίδη, στο οποίο αναφερόταν ότι η αλλαγή στο ρεπορτάζ της συναδέλφου είναι αποτέλεσμα της κρίσης του κ. Στεβή, ότι είναι ανεπαρκής για το ρεπορτάζ. Η αλήθεια, όμως, είναι ότι πρώτον η διατύπωση αυτή ήταν του διευθυντή κ. Βαλαμβάνου, χωρίς γνώση του κ. Στεβή □όπως ο ίδιος έχει καταθέσει πρωτοβαθμώς- και δεύτερον η αλλαγή του ρεπορτάζ της συναδέλφου ήταν αποτέλεσμα μιας στρατηγικής επιλογής της εφημερίδας, να δώσει βάρος στο επιχειρηματικό, και όχι στα υπουργεία□

□Αντέδρασε ο κ. Στεβής. Το είπε και στην κα. Κορίδη και στον εκπρόσωπο και σε άλλους. Δεν θυμάμαι ακριβώς σε ποιους».

Στις 09.03.05 προσήλθε ο μάρτυρας του εφεσιβάλλοντος, συν. Βασίλης Βαλαμβάνος, (εκδότης-διευθυντής εφημ. «Κέρδος») ο οποίος, μεταξύ άλλων, κατέθεσε τα εξής:

«Αναφέρομαι στην πρωτόδικη κατάθεσή μου ενώπιον του ΔΠΣ και προσθέτω τα εξής Το καινούργιο είναι ότι η κα. Κορίδη εξέφρασε ένα ενδιαφέρον, πέραν από το επιχειρηματικό ρεπορτάζ, να καλύπτει και θέματα που προκύπτουν από το γραφείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Ελλάδα και το γραφείο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Αθήνα, κάτι το οποίο έγινε δεκτό και δύο φορές την εβδομάδα (Τετάρτη και Σάββατο) της έχει δοθεί από μια σελίδα για αυτά τα θέματα, τα οποία καλύπτει επιτυχώς□

Ο συν. Στεβής του είπε ότι έχει μεν την άποψη που έχει για την συν. Κορίδη, αλλά κακώς χρησιμοποιήθηκε το όνομά του σε ένα έγγραφο που βγήκε προς τα έξω, γιατί δεν είχε δώσει τη σχετική

έγκριση για αυτό».

Μετά την ολοκλήρωση των μαρτυρικών καταθέσεων εκλήθη ο εφεσιβάλλων να λάβει γνώση του φακέλου και να προσέλθει στο ΕΠΣ για την απολογία του.

Ο συν. Ιωάν. Στεβής κατά την απολογία του κατάθεσε το υπ. αριθμ. πρωτ. 89/05.04.05 σχετικό υπόμνημα.

Στην απολογία του, μεταξύ άλλων, κατέθεσε:

«Ευθύς ως έλαβα γνώση του περιεχομένου σε ότι αφορά τη συγκεκριμένη αναφορά του ονόματός μου δηλαδή, ξεκαθάρισα ακόμα περισσότερο τη θέση μου, όχι μόνο στους συναδέλφους μου, αλλά όπως αναφέρω στο υπόμνημά μου στο ΠΠΣ 02.12.03 και στο ΔΠΣ 18.12.03 και εντεύθεν. Ο τρόπος της αντίδρασής μου υπήρξε ο πλέον ενδεδειγμένος, καθότι εγώ δεν ήμουν εμπλεκόμενο μέρος στη διαμάχη επιχείρησης-Κορίδη, για να προβώ ενδεχομένως όπως υποστηρίζει ο μάρτυρας κ. Ρούσσος στην αποστολή εξωδίκου προς την επιχείρηση.

Εν πάση δε περιπτώσει, η αντίδραση η δική μου κατέστη σαφής και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα η ένταση ή ο τρόπος αντίδρασης, εάν και εφόσον βεβαίως αυτά (ένταση, τρόπος) δεν είναι ή δεν υπήρξαν για ορισμένους αρκετά ή αρκετά δυναμική.

Να συμπληρώσω σε ότι αφορά τους συναδέλφους ότι όχι βεβαίως σε δημόσια συγκέντρωση, αλλά σε κατ' ιδίαν συζητήσεις, έγιναν κοινωνοί της αντίδρασης και διαμαρτυρίας μου για την αναφορά του ονόματός μου στο εξώδικο.

Ουδέποτε τόσο στις συσκέψεις των αρχισυντακτών με τον διευθυντή, όσο και στις ανάλογες συσκέψεις με την εκπρόσωπο της επιχείρησης για τον επανακαθορισμό της στρατηγικής και των στόχων της εφημερίδας, έθεσα αν αμφιβόλω, είτε την δημοσιογραφική επάρκεια της κας. Κορίδη, στα συγκεκριμένα ρεπορτάζ που είχε (Γεωργίας, Μεταφορών), αλλά ούτε και εξεφράσθην υποτιμητικά ή απαξιωτικά για την εν γένει δημοσιογραφική ικανότητά της.

Η διαμαρτυρία μου έγινε προφορικός σε όλους όσους είχαν την ευθύνη (Βαλαμβάνος, Μαντούβαλος, Αλαμάνου), για την αυθαίρετη

αναγραφή του ονόματός μου στο εξώδικο□.

Εξάλλου, στο υπόμνημά του, μεταξύ άλλων, αναφέρει:

«□θα αρχίσω την απολογία με την παράθεση των γεγονότων, ως αυτά εξελίχθησαν στο περιστατικό της 24.11.03 στην εφημ. «Κέρδος», μεταξύ εμού και της κας. Κορίδη, παρουσία του συνδικαλιστικού εκπροσώπου Τζώρτζη Ρούσου, καίτοι τούτα σας είναι σε γενικές γραμμές γνωστά από τις ενώπιον του ΠΠΣ και του ΔΠΣ καταθέσεις μου.

Εκείνη την ημέρα, λοιπόν, η κα. Κορίδη ήρθε στο γραφείο μου, συνοδευόμενη από τον κ. Ρούσο, προκειμένου να διαμαρτυρηθεί □όπως στη συνέχεια απεδείχθη- για την αναφορά του ονόματός μου σε εξώδικο της εταιρείας «Κέρδος Εκδοτική ΑΕ», με το οποίο η τελευταία απαντούσε δικό της εξώδικο.

Όταν η κα. Κορίδη έθεσε υπόψη μου αυτή την αναφορά του ονόματός μου στο εξώδικο της επιχείρησης δεν μου επέδειξε κανένα απολύτως σχετικό έγγραφο ή μαρτυρία, που θα αποδείκνυαν τον ισχυρισμό της. Αυτό το στοιχείο είναι πολύ σημαντικό και πρέπει να το σημειώσετε, γιατί κατά την άποψή μου εξηγούνται κάποια γεγονότα και κάποια συγκεκριμένη εκ μέρους μου στάση και συμπεριφορά. Δηλαδή, η ίδια το ε γνώριζε □έχοντας προφανώς δει και μελετήσει το εξώδικο- αυτό, όμως, το ε γνώριζε η ίδια και μόνον, κατά τη διάρκεια της μεταξύ μας συζήτησης. Όταν, λοιπόν, μου έθεσε τον ισχυρισμό της αυτό, και τονίζω ότι επρόκειτο για δικό της ισχυρισμό, τουλάχιστον μέχρι εκείνη τη στιγμή, της απήντησα ευθέως και κατηγορηματικώς ότι δεν γνωρίζω τίποτα σχετικό. Δεν γνωρίζω ούτε για τη δικαστικής φύσεως διαμάχη με την επιχείρηση, ούτε για το επίμαχο εξώδικο, ούτε πολύ περισσότερο για την εμπλοκή και πώς τούτο συνέβη του ονόματός μου σε αυτό□

□Πρόσθεσα, τέλος, ότι πρέπει να μου αφήσει ένα χρονικό διάστημα για να δω και να επιβεβαιώσω το εξώδικο και το περιεχόμενό του και να υπάρξει εκ μέρους μου μια πληρέστερη απάντηση.

Στο σημείο αυτό, η κα. Κορίδη αντί να δεχθεί αυτή την απολύτως λογική εξήγησή μου, αλλά και τη διαβεβαίωσή μου ότι δεν είχα καμία σχέση με το εξώδικο και πολύ περισσότερο με την

αποδιδόμενη σε μένα ως προς αυτήν κρίση, γυρίζει και μου λέει ότι αν δεν το διαψεύσω ή δεν το ανακαλέσω (και μάλιστα με ένορκη βεβαίωση) θα με παραπέμψει στο Πειθαρχικό Συμβούλιο».

Το ΕΠΣ εξέτασε διεξοδικά τις μαρτυρικές καταθέσεις και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, καθώς και την απολογία του εκκαλούντα και αποφαινεται:

Ειδικότερα, ως προς τις αιτιάσεις του εφεσιβάλλοντος κατά του ΕΠΣ και των διαδικασιών, που κατά τρόπο ανοίκειο διατυπώνει, η διεξοδική μελέτη των περί εξαιρέσεων άρθρων του Καταστατικού, του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας και του Κ.Πολ.Δ., με την σχετική ερμηνεία της επιστημονικής θεωρίας και της νομολογιακής πρακτικής, καταδεικνύει ότι η τηρηθείσα ως άνω εκτιθέμενη διαδικασία έγινε με αυστηρή προσήλωση στις σχετικές διατάξεις. Η ένστασή του ότι δεν εκλήθη κατά την εξέταση των αιτήσεων εξαιρέσεως που απερρίφθησαν κατά τα ως άνω ως απαράδεκτες κατά το άρθρο 53 Κ.Πολ.Δ. δεν έχει βάση, καθώς δεν προβλέπεται, ως περιττή, η κλήση των διαδίκων στην ως άνω διαδικασία, αφού δεν κρίνεται στην περίπτωση αυτή η βασιμότητα του προβαλλόμενου λόγου, αλλά αποκλειστικά και μόνο αν η συγκεκριμένη αίτηση είναι πέραν του επιτρεπτού ορίου που διασφαλίζει την δυνατότητα συγκρότησης του δικαιοδοτικού οργάνου. Και αν διαπιστώνεται ότι πράγματι η αίτηση είναι πέραν του επιτρεπτού αριθμού, τότε απορρίπτεται ως απαράδεκτη και ουσιαστικά θεωρείται ως μη γενόμενη, ακόμη και αν είναι προφανής ο επικαλούμενος λόγος εξαιρέσεως.

Ως προς τον ισχυρισμό του ότι αρκούν οκτώ μέλη (4 από το ΠΠΣ και 4 από το ΔΠΣ) για τη συγκρότηση του ΕΠΣ, είναι επίσης αβάσιμος, καθώς το άρθρο 18, παρ. 2 και 3, ορίζει ότι το κάθε πειθαρχικό αποτελείται από πέντε τακτικά μέλη και συνεπώς εφόσον το άρθρο 19, παρ. 4 ορίζει ότι το ΕΠΣ αποτελείται από τα δύο πειθαρχικά είναι προφανές ότι για την συγκρότησή του απαιτούνται δέκα μέλη.

Ο ισχυρισμός ότι αναρμοδίως επελήφθη της υποθέσεως το ΔΠΣ, αφού η καταγγελλόμενη συμπεριφορά του δεν αφορά την άσκηση των καθηκόντων του ως μέλους του ΠΠΣ είναι εντελώς αστήρικτη. Το

σχετικό άρθρο 19, παρ. 4 του Καταστατικού καθιερώνει ειδική δωσιδικία που αναφέρεται στην ιδιότητα των συγκεκριμένων προσώπων και όχι στο αν οι πράξεις που καταγγέλλονται εντάσσονται στα πλαίσια των καθηκόντων τους. Και είναι απόλυτα ορθή η κρίση του ΔΠΣ στην πρωτοβάθμια εκδίκαση της υπόθεσης με την απόρριψη της όμοιας ένστασής του.

Ως προς το ουσιαστικό μέρος της έφεσης, το ΕΠΣ θεωρεί κατ' αρχήν ότι δεν είναι δικονομικά επιτρεπτή η διερεύνηση δεοντολογικής παράβασης του εκκαλούντα από την προσβαλλόμενη απόφαση, ως προς το άρθρο 7, παρ. 1, εδ. ε' και στ' του Καταστατικού, όπως και το άρθρο 6, παρ. β' και γ' του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας, που αναφέρονται στην ιδιοποίηση εργασίας άλλου. Και τούτο επειδή στην σχετική έγκληση δεν περιλαμβάνεται τέτοια κατηγορία. Το ότι η καταγγελία αυτή αναφέρεται κατά τις διευκρινίσεις της εγκαλούσας συναδέλφου, δεν δίνει την δυνατότητα να συμπεριληφθεί στο κατηγορητήριο. Εκτός εάν είχε γίνει συμπληρωματική έγκληση ή αυτεπάγγελτη δίωξη με την προβλεπόμενη κοινοποίηση προς τον εγκαλούμενο συνάδελφο, πράγμα που δεν συνέβη. Έτσι, το στοιχείο αυτό συμπεριφοράς που από την αποδεικτική διαδικασία διαπιστώθηκε είναι δυνατό να εκτιμηθεί μόνο ως προσδιοριστικό της νοοτροπίας του εγκαλουμένου συναδέλφου. Ως εκ τούτου, η απόφαση πρέπει να τροποποιηθεί κατά το σημείο αυτό.

Ως προς τις λοιπές αιτιάσεις που αναφέρονται στην έγκληση το ΕΠΣ θεωρεί ότι αποδείχθηκαν τα ακόλουθα:

Στην ημερήσια οικονομική εφημερίδα «Κέρδος» κατά τον Σεπτέμβριο του 2003 πραγματοποιήθηκαν μεταβολές στο συντακτικό προσωπικό, πολλές με βλαπτικές συνέπειες, αλλά ακόμη και απολύσεις συναδέλφων που προκάλεσαν απεργιακές κινητοποιήσεις της ΕΣΗΕΑ.

Η εγκαλούσα συνάδελφος, που και η ίδια είχε μετακινηθεί από τα ρεπορτάζ που εκάλυπτε στο επιχειρηματικό, κατά διαδικασία που προκάλεσε και παρέμβαση της ΕΣΗΕΑ ως βλαπτική μεταβολή, απέστειλε εξώδικη διαμαρτυρία προς την εργοδοσία. Σε απάντηση εστάλη από την ιδιοκτήτρια της εφημερίδας εταιρία άλλο εξώδικο

στο οποίο μεταξύ άλλων ανεφέρετο το όνομα του εγκαλούμενου και εφεσιβάλλοντος συν. Ιωάν. Στεβή, με τον ισχυρισμό ότι μετακινήθηκε η εγκαλούσα από την κάλυψη του ρεπορτάζ Γεωργίας, επειδή εκείνος ως αρχισυντάκτης έκρινε «αρνητική και μη ικανοποιητική» την απόδοσή της. Παρότι, μάλιστα, στο διάστημα που η εγκαλούσα κάλυπτε το συγκεκριμένο ρεπορτάζ εκείνος δεν ήταν αρχισυντάκτης.

Η εγκαλούσα θεωρώντας άδικη και απαράδεκτη την αναφορά αυτή μετέβη συνοδευόμενη και από την εκπρόσωπο στο Μικτό Συμβούλιο στο γραφείο του εκκαλούντα, προκειμένου να διαπιστώσει αν πράγματι η αναφορά αυτή ήταν εν γνώσει του και σε αντίθετη περίπτωση να ζητήσει την επιβαλλόμενη αντίδρασή του. Προειδοποίησε εξάλλου ότι αν δεν διαχώριζε τη θέση του θα προσέφευγε στο Πειθαρχικό Συμβούλιο. Ο εγκαλούμενος, όμως, που κακώς θεώρησε την δικαιολογημένη αντίδρασή της ως εκβιαστική συμπεριφορά, έδωσε τη δική του απάντηση λέγοντας όπως αναφέρει στο υπόμνημά του: «□ επειδή θεωρώ τη στάση σου προσβλητική και εκβιαστική, θα προσφύγω αύριο κιόλας στο Πειθαρχικό Συμβούλιο, ζητώντας την προστασία του□». Δηλαδή, όχι μόνο δεν υπήρξε η αναμενόμενη κατανόηση και επιβαλλόμενη πρακτική, αλλά ήταν προφανής η προσπάθεια εκφοβισμού της εγκαλούσας συναδέλφου με την στάση του εγκαλούμενου που επιζητούσε κατά πρόσχημα την προστασία του Πειθαρχικού Συμβουλίου.

Ο εγκαλούμενος, επιπλέον, παρότι δήλωσε πως η σχετική προς το πρόσωπό του αναφορά στο εξώδικο έγινε εν αγνοία του και ότι ποτέ δεν είχε κάνει τέτοια αρνητική κρίση, εν τούτοις δεν αντέδρασε με πειστικό τρόπο. Και βέβαια παρά τον ισχυρισμό του ότι διαμαρτυρήθηκε προς την εργοδοσία, τίποτα ανάλογο δεν απεδείχθη. Σε αντίθεση με τον έτερο συνάδελφο που επίσης αναφερόταν στο εξώδικο, και έκανε γνωστή σε όλους την έντονη διαμαρτυρία του. Ο εγκαλούμενος μάλιστα αυτό που θεώρησε αναγκαίο ήταν να καταθέσει άμεσα έγκληση εναντίον της προς το ΠΠΣ (του οποίου είναι μέλος) για «εκβιαστική και απειλητική συμπεριφορά», ισχυρισμούς που απέρριψε με την έγκλησή αυτή το ΔΠΣ στην εκκαλούμενη απόφασή του.

Ο συν. Στεβής που ήταν πριν συνδικαλιστικός εκπρόσωπος των συναδέλφων της εφημερίδας «Κέρδος» στο Μικτό Συμβούλιο, όχι μόνο δεν επέδειξε ως όφειλε την παραμικρή συμπαράσταση προς την αδικούμενη συνάδελφο, αλλά αντίθετα επιδόθηκε σε επίδειξη ισχύος με απαράδεκτη συμπεριφορά. Με δεδομένη την αναβάθμισή του σε αρχισυντάκτη για τον ίδιο σε αντίθεση με την συν. Κορίδη που αντιμετώπιζε βλαπτική μεταβολή με ότι συνεπάγεται, αντί να επιδεικνύει τουλάχιστον την επιβαλλόμενη διακριτικότητα αν όχι αλληλεγγύη, συμπεριφέρθηκε με σκαιότητα κατά παράβαση της δεοντολογίας που υποτίθεται ότι επεδίωξε να προασπίσει με την εκλογή του ως μέλους του ΠΠΣ.

Ο συν. Στεβής ενώπιον του ΕΠΣ δήλωσε ότι ποτέ δεν έκανε αρνητική κρίση για την συν. Κορίδη και δεν θεωρούσε ότι υπήρξε ποτέ θέμα ανεπάρκειας για την εγκαλούσα, εν τούτοις, αυτό που αντελήφθη η πλευρά της εργοδοσίας είναι πως ο συν. Στεβής δεν αμφισβήτησε τα αναφερόμενα στο εξώδικο, περί ανεπάρκειας κλπ που του αποδίδονται, αλλά το μόνο που επικαλέστηκε ήταν ότι δεν είχε εγκρίνει τη δημοσιοποίησή τους. Σχετικά ο μάρτυράς του και διευθυντής της εφημερίδας συν. Βαλαμβάνος, σημειώνει στην κατάθεσή του: «Ο συν. Στεβής μου είπε ότι έχει μεν την άποψη που έχει για την συν. Κορίδη, αλλά κακώς χρησιμοποιήθηκε το όνομά του σε ένα έγγραφο που βγήκε προς τα έξω, γιατί δεν είχε δώσει τη σχετική έγκριση γι' αυτό».

Είναι λοιπόν αναμφισβήτητο ότι όλα όσα προεκτέθηκαν καταδεικνύουν ότι η συμπεριφορά του εκκαλούντος ήταν αντίθετη απ' όσα η δεοντολογία επιβάλλει.

Ως εκ τούτου, και τα δέκα μέλη του ΕΠΣ κρίνουν παμψηφεί πειθαρχικά ελεγκτέο τον εγκαλούμενο συν. Ιωάν. Στεβή, για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α', γ' και θ' του Καταστατικού και άρθρου 6, παρ. α' του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας.

Ως προς την ποινή, επιβάλλεται κατά πλειοψηφία με ψήφους 6 έναντι 4 η προσωρινή διαγραφή έξι μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ. Από τα μέλη που μειοψήφησαν, δύο πρότειναν ποινή διαγραφής 3 μηνών, ένα διαγραφή ενός έτους και ένα διαγραφή 8

μηνών.

Το ΕΠΣ αποφασίζει εξάλλου να διαβιβάσει προς το αρμόδιο ΔΠΣ απόσπασμα του υπ□ αριθμ. 14/03.02.05 πρακτικού του, με την καταγγελία για εξύβριση-απειλή μελών του ΕΠΣ από τον συν. Ιωάν. Στεβή.

Η απόφαση καθαρογράφηκε την Δευτέρα, 09.05.05.

0

πρόεδρος

Η γραμματέας

Μηνάς Παπάζογλου
Χριστοφοράτου

Μαρία